

[K. J. Mortensen.]

de blevet straffet, der har solgt jorden fra til dem, solgt væk, således at deres huse stod på tomter.

Jeg har vist ikke bestridt over for hr. Johan Philipsen, at hvad angår det, der skete før 1932, var det éns eget. Jeg har også sagt, at hvis det stod til mig, skulle det være samfundets, og jeg så gerne en sådan lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af postloven.

(Lovforslaget (nr. 118) findes i tillæg A. sp. 1991, fremsættelsen i tidenden sp. 2816).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Normann Andersen: For at undgå misforståelser vedrørende post- og telegrafvæsenet vil jeg indledningsvis anføre, at det drejer sig om to sektioner, ganske vist under den samme administration, men med hver sin konto.

Det er kontoen for postsektionen, der nu har et stigende underskud, et underskud, der hidtil delvis er blevet dækket ind af overskuddet fra telesektoren. Det foreliggende lovforslag skal søge at rette op på dette forhold, så televæsenet ikke fremover belastes med denne merudgift til dækning af underskuddet i postsektoren.

I øvrigt finder jeg anledning til at bemærke, at der bortset fra ganske enkelte stigninger ikke har fundet nogen generel stigning sted i den almindelige brevtakst siden 1967 og for pakkernes vedkommende ikke siden 1969. Når man tager i betragtning, at der i

den mellemliggende tid er sket løn- og pristigninger på omkring 40 pct., synes jeg, etaten har klaret det helt fint, og kan derigennem fastslå, at postvæsenet gennem forskellige former for rationalisering selv har forsøgt at holde udgifterne nede. Af disse kan nævnes tredje omdelings bortfald, motorisering af landpostbudene plus en effektivisering af de fleste øvrige arbejder.

Da man ofte taler om besparelser i de offentlige udgifter, synes jeg, det er værd at bemærke, at der fortsat arbejdes med disse problemer ikke alene i administrationen, men også af personalet.

Set ud fra en samfundsøkonomisk betragtning er det absolut positivt at kunne konstatere, at det er offentlige instanser, som af sig selv går ind for effektivisering af det daglige arbejde for derved at være med til at holde de eventuelle stigende udgifter i ave. Jeg tror, man netop i postvæsenet har for øje at komme regering og folketing i forkøbet på dette område.

Allerede i dag kan det konstateres, at der i et vist omfang i byerne finder en omlægning sted fra to til én omdeling daglig, og at der på nuværende tidspunkt er oprettet godt 400 en-omdelingsdistrikter. Der er vel ingen tvivl om, at denne linje vil blive fortsat, idet generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet over for Dansk Postforbund har givet udtryk for, at man er indstillet på at gå over til 1 omdeling daglig, idet man dog har i tankerne, at der i citykvartererne fortsat kan være tale om 2 ombæringer. For naturligvis ligger der heri både effektivisering og besparelser, og da man i forvejen udbringer godt 90 pct. af den almindelige post ved første omdeling, vil dette vel ikke afføde de store gener for publikum. Dog må man nok erindre sig, da det drejer sig om en væsentlig ændring i arbejdsformen, at der kan opstå visse arbejdsmæssige personale-spørgsmål, som såvel administrationen som personaleorganisationerne må have for øje.

For det første må personalet med i tilrettelægningsen af det eventuelle nye arbejdsystem, og dernæst må man vel også se på en vis fordeling af en eventuel rationaliseringsgevinst, så personalet tilgodeses.

Jeg håber og tror, at de fremtidige forhandlinger på disse områder vil være af positiv karakter, og at der fortsat vil være forståelse for, at spørgsmål om de eventuelle